

Ročník 1996

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 13

Rozeslána dne 29. února 1996

Cena Kč 19,70

O B S A H:

41. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Protokolu č. 9 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod
42. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání změn Dohody o přijetí jednotných podmínek pro homologaci (ověřování shodnosti) a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel
43. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Finskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu
44. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Rozhodnutí č. 2 Společného výboru Dohody o volném obchodu mezi Českou republikou a Rumunskem týkající se změn ustanovení Protokolu 1 Dohody o volném obchodu
45. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Prováděcího plánu kulturní a školské spolupráce mezi vládou České republiky a vládou Maďarské republiky na léta 1995 – 1997
46. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o odstoupení České republiky od Úmluvy o řešení občanskoprávních sporů vznikajících ze vztahů hospodářské a vědeckotechnické spolupráce v rozhodčím řízení
47. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o dalším postupu při vyrovnání salda clearingových účtů a vyrovnání zůstatku pohledávek a závazků subjektů obou republik po ukončení platnosti Platební smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou ze dne 4. února 1993
48. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Českou republikou a Republikou Tádžikistán o podpoře a vzájemné ochraně investic
49. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Maďarské republiky o opatřeních souvisejících s ukončením platnosti Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o zřízení podniku HALDEX OSTRAVA

Redakční sdělení o opravě chyb v zákonu č. 117/1994 Sb., ve vyhlášce č. 295/1995 Sb. a ve vyhlášce č. 15/1996 Sb.

41

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 6. listopadu 1990 byl v Římě sjednán Protokol č. 9 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.¹⁾

Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byl Protokol podepsán ve Štrasburku dne 5. února 1992.

S Protokolem vyslovalo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a schválilo jej podle článku 36 odst. 3 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, jako mezinárodní smlouvu o lidských právech a základních svobodách podle § 2 ústavního zákona č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práv a svobod. Prezident České a Slovenské Federativní Republiky Protokol ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u depozitáře, generálního tajemníka Rady Evropy, dne 7. května 1992.

Dne 1. ledna 1993 dopisem ministra zahraničních věcí Česká republika oznámila generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, že v souladu s platnými zásadami mezinárodního práva se jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky považuje s účinností od 1. ledna 1993 za smluvní stát Protokolu č. 9 ze dne 6. listopadu 1990. Dne 30. června 1993 Výbor ministrů Rady Evropy na 496. zasedání delegátů ministrů potvrdil, že Česká republika se považuje za smluvní stát Protokolu č. 9 s účinností od 1. ledna 1993.

Protokol č. 9 vstoupil v platnost na základě svého článku 7 odst. 1 dne 1. října 1994 a tímto dnem vstoupil v platnost i pro Českou republiku.

Český překlad Protokolu č. 9 se vyhláší současně.

PROTOKOL č. 9

k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod

Členské státy Rady Evropy, které podepsaly tento protokol k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě 4. listopadu 1950 (dále jen „Úmluva“),

rozhodnuty dále zdokonalovat proceduru stanovenou Úmluvou,

dohodly se na následujícím:

Článek 1

Pro Strany Úmluvy, které jsou vázány tímto protokolem, se Úmluva doplňuje, jak je uvedeno v člancích 2 až 5.

Článek 2

Článek 31 odst. 2 Úmluvy zní takto:

„2. Zpráva bude doručena Výboru ministrů; rovněž bude doručena dotčeným státům, a pokud se týká stížnosti předložené podle článku 25, i stěžovateli. Dotčené státy a stěžovatel nejsou oprávněni ji zveřejnit.“.

Článek 3

Článek 44 Úmluvy zní takto:

„Pouze vysoké smluvní strany, Komise a osoby, nevládní organizace nebo skupiny osob, které podaly stížnost podle článku 25, mají právo předložit případ Soudu.“.

Článek 4

Článek 45 Úmluvy zní takto:

„Pravomoc Soudu se vztahuje na všechny případy týkající se výkladu a provádění této úmluvy, které jsou mu předloženy v souladu s článkem 48.“.

¹⁾ Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, ve znění protokolů č. 3, 5 a 8, sjednaná dne 4. listopadu 1950. Dodatkový protokol ze dne 20. března 1952, Protokol č. 2 ze dne 6. května 1963, Protokol č. 4 ze dne 16. září 1963, Protokol č. 6 ze dne 28. dubna 1983 a Protokol č. 7 ze dne 22. listopadu 1984 byly vyhlášeny pod č. 209/1992 Sb.

Článek 5

Článek 48 Úmluvy zní takto:

„1. Jestliže dotčená Vysoká smluvní strana, je-li jen jedna, nebo dotčené Vysoké smluvní strany, je-li jich více, podléhají obligatorní pravomoci Soudu, anebo není-li tomu tak, pak se souhlasem dotčené Vysoké smluvní strany, je-li jen jedna, nebo dotčených Vysokých smluvních stran, je-li jich více, může případ předat Soudu:

- a) Komise;
- b) Vysoká smluvní strana, jejíž státní příslušník se považuje za poškozeného;
- c) Vysoká smluvní strana, která předložila případ Komisi;
- d) Vysoká smluvní strana, proti níž byla stížnost podána;
- e) osoba, nevládní organizace nebo skupina osob, které podaly stížnost Komisi.

2. Je-li případ předán Soudu pouze v souladu s odstavcem 1 písm. e), je nejprve předložen výboru složenému ze tří členů Soudu. V tomto výboru zasedne coby soudce ex officio soudce zvolený za Vysokou smluvní stranu, proti níž byla stížnost podána, anebo není-li takový, osoba určená Vysokou smluvní stranou, aby zasedala ve funkci soudce. Byla-li stížnost podána proti více než jedné Vysoké smluvní straně, počet členů výboru se příslušně zvýší.

Nevznáší-li případ žádnou závažnou otázku s dopadem na výklad či provádění Úmluvy a nevyžaduje-li z jiných důvodů projednání Soudem, výbor může jednomyslně rozhodnout, že případ nebude posuzován Soudem. V tomto případě rozhodne Výbor ministrů v souladu s ustanoveními článku 32, zda došlo k porušení Úmluvy.“

Článek 6

1. Tento protokol je otevřen k podpisu členskými státními Rady Evropy, které podepsaly Úmluvu a které mohou vyjádřit svůj souhlas být jím vázány:

- a) podpisem bez výhrady ratifikace, přijetí nebo schválení; nebo
- b) podpisem s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení, po němž bude následovat ratifikace, přijetí nebo schválení.

2. Ratifikační listiny nebo listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 7

1. Tento protokol vstoupí v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí lhůty tří měsíců od data, kdy deset členských států Rady Evropy vyjádřilo svůj souhlas být vázány Protokolem v souladu s ustanoveními článku 6.

2. Pro každý členský stát, který následně vyjádří svůj souhlas být jím vázán, vstoupí Protokol v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne podpisu nebo uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 8

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státním Rady Evropy:

- a) každý podpis;
- b) uložení každé ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení;
- c) každé datum vstupu tohoto protokolu v platnost v souladu s článkem 7;
- d) každý jiný úkon, oznámení nebo prohlášení vztahující se k tomuto protokolu.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tento protokol.

Dáno v Římě dne 6. listopadu 1990 ve francouzštině a angličtině, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Jeho ověřené kopie zašle generální tajemník Rady Evropy všem členským státním Rady Evropy.

42

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Dne 16. července 1995 byly v New Yorku přijaty změny Dohody o přijetí jednotných podmínek pro homologaci (ověřování shodnosti) a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel, Ženeva 20. března 1958, vyhlášené pod č. 176/1960 Sb.

Dne 2. července 1993 Česká republika oznámila generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, depozitáři Dohody, že v souladu s platnými zásadami mezinárodního práva se jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky považuje za vázanou Dohodou o přijetí jednotných podmínek pro homologaci (ověřování shodnosti) a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel ze dne 20. března 1958, včetně výhrad s účinností od 1. ledna 1993.

Změny této dohody, přijaté na základě jejího článku 13 odst. 1, zahrnují též změnu názvu Dohody na: „Dohoda o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat a/nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání homologací, udělených na základě těchto pravidel“.

Změny vstoupily v platnost v souladu se zněním článku 7 odst. 1 změněné Dohody dnem 16. října 1995 a tímto dnem vstoupily v platnost i pro Českou republiku.

Český předklad změněné Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat a/nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání homologací, udělených na základě těchto pravidel*)

Úvodní ustanovení

Smluvní strany,

vedeny rozhodnutím změnit Dohodu o přijetí jednotných podmínek pro homologaci a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel, sjednanou v Ženevě dne 20. března 1958, a

vedeny přáním definovat jednotná technická pravidla, jejichž splnění u určitých kolových vozidel, zařízení a částí postačí k tomu, aby mohla(y) být užívána(y) v jejich zemích, a

vedeny přáním přijímat ve svých státech tato pravidla kdykoliv je to možné, a

vedeny přáním usnadnit ve svých státech užívání vozidel, zařízení a částí, homologovaných dle těchto pravidel příslušnými orgány jiné smluvní strany,

se dohodly takto:

Článek 1

1. Prostřednictvím Správního výboru, vytvořeného všemi smluvními stranami, pravidly postupu uvedenými v Dodatku 1 a na základě následujících článků a odstavců, stanoví smluvní strany Předpisy pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat a/nebo užívat na kolových vozidlech. Kde bude zapotřebí, budou technické požadavky zahrnovat alternativy a kdykoliv to bude možné, budou zaměřeny na vlastnosti a budou určovat zkušební metody. Pro smluvní strany, které se rozhodnou užívat Předpisy systémem typových homologací, jsou určeny podmínky pro udělování typových homologací a pro jejich vzájemné uznávání.

Pro účely této dohody:

Pojem „kolová vozidla, zařízení a části“ zahrnuje všechna kolová vozidla, zařízení a části, jejichž vlastnosti se podílejí na bezpečnosti silničního provozu, ochraně životního prostředí a úspoře energie.

*) Dřívější název Dohody: Dohoda o přijetí jednotných podmínek pro homologaci a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel, sjednaná v Ženevě dne 20. března 1958.

Pojem „typová homologace dle určitého Předpisu“ představuje úřední postup, kterým příslušné orgány jedné Smluvní strany po požadovaném ověření prohlásí, že vozidlo, zařízení nebo části dodané výrobcem plní požadavky daného Předpisu. Následně výrobce potvrzuje, že každé vozidlo, zařízení nebo část, uvedená na trh, byly vyrobeny tak, aby byly shodné s homologovaným výrobkem.

Při aplikaci Předpisů mohou existovat různé úřední postupy jako alternativa k typové homologaci. Jediným obecně známým alternativním postupem, užívaným některými členskými státy Evropské hospodářské komise, je autocertifikace, kdy výrobce bez předchozí úřední kontroly osvědčuje, že každý z výrobků, které uvádí na trh, splňuje daný Předpis; příslušné správní orgány mohou nahodilým odběrem na trhu ověřovat, zda autocertifikované výrobky splňují požadavky daného Předpisu.

2. Správní výbor se vytvoří ze všech smluvních stran dle procedurálních pravidel, uvedených v Dodatku 1. Po vypracování určitého Předpisu postupem, uvedeným v Dodatku 1, zašle jej správní výbor generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, dále označovanému jako „generální tajemník“. Potom zašle generální tajemník oznámení o tomto Předpisu co nejdříve smluvním stranám.

Předpis se bude považovat za přijatý, pokud v období šesti měsíců od data, kdy jej generální tajemník oznámil, neinformuje generálního tajemníka o svém nesouhlasu s Předpisem více než jedna třetina smluvních stran, existujících v době oznámení.

Předpis stanoví následující:

- a) kolová vozidla, zařízení nebo části, kterých se týká;
- b) technické požadavky, které mohou případně zahrnovat alternativy;
- c) zkušební postupy, kterými se prokazuje plnění požadavků na vlastnosti výrobku;
- d) podmínky pro udělení typové homologace a pro její vzájemné uznávání, včetně případných homologačních značení a podmínek pro zabezpečení shodnosti výroby;
- e) datum (data), kdy tento Předpis vstupuje v platnost.

Předpis může případně obsahovat odvolávky na laboratoře, pověřené příslušnými orgány, ve kterých se musejí vykonávat homologační zkoušky typů kolových vozidel, zařízení a částí, předaných k homologaci.

3. Když byl Předpis přijat, oznámí to generální tajemník co možno nejdříve všem smluvním stranám s údajem, které smluvní strany vznesly výhradu a pro které proto Předpis nevstoupí v platnost.

4. Pro všechny smluvní strany, které neoznámily svůj nesouhlas, vstupuje přijatý Předpis v platnost jako

Předpis, který je přílohou této dohody, dnem, který je v něm uveden.

5. Každá nová smluvní strana může při uložení své listiny o přístupu prohlásit, že není vázána některými Předpisy, které jsou v té době přílohou této dohody, nebo že není vázána žádným z nich. Probíhá-li právě řízení dle odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku o návrhu nebo o přijatém Předpisu, zašle generální tajemník takový návrh nebo přijatý Předpis nové smluvní straně a ten vstoupí pro novou smluvní stranu v platnost jako Předpis jen za podmínek, stanovených v odstavci 4 tohoto článku. Generální tajemník oznámí všem smluvním stranám datum tohoto vstupu v platnost. Generální tajemník jim také zašle prohlášení o nepřijetí určitých Předpisů, které může učinit dle tohoto odstavce kterákoliv ze smluvních stran.

6. Každá smluvní strana, aplikující určitý Předpis, může kdykoliv s jednoroční výpovědní lhůtou oznámit generálnímu tajemníkovi, že její správní orgán má v úmyslu přestat tento Předpis aplikovat. Toto oznámení zašle generální tajemník ostatním smluvním stranám.

Homologace, udělené touto smluvní stranou, zůstávají platnými do jejich odejmutí.

Pokud určitá smluvní strana přestane vystavovat homologace dle některého Předpisu, je povinna:

zachovat řádný dozor nad shodností výroby u výrobků, kterým dříve udělila typovou homologaci;

učinit nezbytná opatření dle článku 4 v případě, že ji smluvní strana, která pokračuje v aplikaci Předpisu, oznámí neshodnost;

oznamovat příslušným orgánům ostatních smluvních stran i nadále rozhodnutí o odejmutí homologací dle článku 5;

udělovat i nadále rozšíření k existujícím homologacím.

7. Každá smluvní strana, která neaplikuje určitý Předpis, může kdykoliv oznámit generálnímu tajemníkovi, že jej hodlá napříště aplikovat, a Předpis pro tuto stranu vstoupí v platnost šedesátý den po tomto oznámení. Generální tajemník oznámí všem smluvním stranám každý vstup určitého Předpisu v platnost pro novou smluvní stranu dle tohoto odstavce.

8. Smluvní strany, pro které určitý Předpis vstoupil v platnost, se dále označují jako „smluvní strany, které aplikují určitý Předpis“.

Článek 2

Každá smluvní strana, která aplikuje Předpisy k typové homologaci, je povinna udělovat typové homologace a homologační značení dle popisu v každém Předpisu typům kolových vozidel, zařízení nebo částí, na které se Předpis vztahuje, a to za předpokladu, že je

k tomu technicky způsobilá a že uznává opatření pro zajištění shodnosti výrobku s homologovaným typem dle ustanovení Dodatku 2. Pokud nejsou shora uvedené podmínky splněny, je každá smluvní strana, která aplikuje určitý Předpis k typové homologaci, povinna odmítnout udělení typové homologace a homologační značky dle tohoto Předpisu.

Článek 3

U kolových vozidel, zařízení nebo částí, kterým byly smluvní stranou vystaveny typové homologace dle článku 2 této dohody a které jsou vyráběny buď na území příslušné smluvní strany, která aplikuje příslušný Předpis, nebo v jiném státu označeném smluvní stranou, která příslušné typy kolových vozidel, zařízení nebo částí řádně homologovala, se má za to, že jsou v souladu s právními předpisy všech smluvních stran, aplikujících uvedený Předpis při typové homologaci.

Článek 4

Zjistí-li příslušné orgány smluvní strany, která aplikuje určitý Předpis k typové homologaci, že některá kolová vozidla, zařízení nebo části, opatřené homologační značkou přidělenou dle příslušného Předpisu jednou ze smluvních stran, se neshodují s homologovanými typy, upozorní na to příslušné orgány smluvní strany, která homologaci udělila. Tato smluvní strana je povinna učinit nezbytná opatření k tomu, aby takoví výrobci obnovili shodnost výrobků s homologovanými typy, a je povinna oznámit ostatním smluvním stranám, které aplikují Předpis k typové homologaci, opatření, která učinila. Tato opatření mohou v případě nezbytnosti zahrnovat odejmutí homologace. Po obdržení informace o neshodnosti s homologovaným typem, a pokud by mohlo dojít k ohrožení bezpečnosti silničního provozu nebo k ohrožení životního prostředí, je smluvní strana, která udělila homologaci, povinna o této skutečnosti informovat všechny ostatní smluvní strany. Smluvní strany mohou na svém území zakázat prodej a užívání takových kolových vozidel, zařízení nebo částí.

Článek 5

Příslušné orgány každé smluvní strany, která aplikuje určitý Předpis k typové homologaci, zašlou měsíčně příslušným orgánům ostatních smluvních stran seznam kolových vozidel, zařízení nebo částí, kterým v tom měsíci odmítly udělit nebo kterým odejmuly homologaci; pokud obdrží požadavek od příslušného orgánu jiné smluvní strany, která aplikuje určitý Předpis k typové homologaci, je navíc příslušný orgán povinen tomuto příslušnému orgánu ihned zaslat vyhotovení všech potřebných informací, na jejichž základě se rozhodl udělit, odmítnout udělení nebo odejmout homologaci určitého kolového vozidla, zařízení nebo části dle takového Předpisu.

Článek 6

1. Státy, které jsou členy Evropské hospodářské komise, státy, připuštěné do této komise s poradním hlasem dle odstavce 8 mandátu této komise a regionální organizace hospodářské integrace, vytvořené členskými státy Evropské hospodářské komise, na které jejich členské státy převedly pravomoci v oblasti působnosti této dohody, včetně pravomoci výkonu závazných rozhodnutí jménem svých členských států, se mohou stát smluvními stranami této dohody.

Při stanovení počtu hlasů dle článku 1 odst. 2 a článku 12 odst. 2 hlasují regionální organizace hospodářské integrace počtem hlasů svých členských států, které jsou členy Evropské hospodářské komise.

2. Státy, které jsou členy Organizace spojených národů a které se mohou podílet na určitých činnostech Evropské hospodářské komise dle odstavce 11 mandátu této komise, a regionální organizace hospodářské integrace takových států, na které jejich členské státy převedly pravomoci upravené touto dohodou, včetně pravomoci výkonu závazných rozhodnutí jménem svých členských států, se mohou stát smluvními stranami této dohody.

Při stanovení počtu hlasů dle článku 1 odst. 2 a článku 12 odst. 2 hlasují regionální organizace hospodářské integrace počtem hlasů svých členských států, které jsou členy Organizace spojených národů.

3. Po vstupu změněné Dohody v platnost mohou státy, které nejsou smluvními stranami Dohody z roku 1958, ke změněné Dohodě přistupovat uložením listiny u generálního tajemníka.

Článek 7

1. Tato změněná Dohoda se bude považovat za platnou po uplynutí devíti měsíců ode dne jejího rozeslání generálním tajemníkem všem smluvním stranám Dohody z roku 1958.

2. Tato změněná Dohoda se nebude považovat za platnou, pokud smluvní strany Dohody z roku 1958 vysloví jakoukoliv výhradu v období šesti měsíců ode dne, kdy jim ji generální tajemník zaslal.

3. Pro každou novou smluvní stranu, která bude přistupovat k této změněné Dohodě, vstoupí tato změněná Dohoda v platnost šedesátý den po dni, ve kterém tato smluvní strana uložila listinu o přístupu.

Článek 8

1. Každá smluvní strana může tuto dohodu vypovědět oznámením, které zašle generálnímu tajemníkovi.

2. Výpověď vstoupí v platnost po uplynutí dvanácti měsíců ode dne, kdy generální tajemník obdržel toto oznámení.

Článek 9

1. Každá nová smluvní strana dle článku 6 této dohody může při přístupu k této dohodě nebo kdykoliv později oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi prohlásit, že tato dohoda bude aplikována na všech nebo na některých územích, za která v mezinárodních vztazích zodpovídá. Dohoda se na území, uvedené nebo uvedená v oznámení, rozšíří po uplynutí 60 dnů ode dne, kdy generální tajemník obdržel toto oznámení.

2. Každá nová smluvní strana dle článku 6 této dohody, která dle odstavce 1 tohoto článku oznámila rozšíření platnosti této dohody na kterékoliv území, za které v mezinárodních vztazích zodpovídá, může Dohodu vypovědět pro tato území samostatně dle ustanovení článku 8.

Článek 10

1. Každý spor mezi dvěma nebo více smluvními stranami ve věci výkladu nebo provádění této dohody bude pokud možno řešen jednáním mezi nimi.

2. Každý spor, který nebude vyřešen jednáním, bude podroben rozhodčímu řízení, jestliže některá ze smluvních stran ve sporu o to požádá, a bude pak předložen jednomu nebo několika rozhodcům, zvoleným ve vzájemné dohodě stran ve sporu. Jestliže se strany ve sporu do tří měsíců od podání žádosti o rozhodčí řízení nedohodnou o jmenování rozhodce nebo rozhodců, může kterákoli z těchto stran požádat generálního tajemníka, aby určil jediného rozhodce, jemuž bude spor předložen k rozhodnutí.

3. Výrok rozhodce nebo rozhodců, určených podle odstavce 2 tohoto článku, je pro smluvní strany ve sporu závazný.

Článek 11

1. Každá nová smluvní strana může při přístupu k této dohodě prohlásit, že se nepovažuje být vázána článkem 10 této dohody. Ostatní smluvní strany nebudou vázány článkem 10 vůči kterékoliv nové smluvní straně, jež učinila takovou výhradu.

2. Každá smluvní strana, která učiní výhradu podle odstavce 1 tohoto článku, může tuto výhradu kdykoliv odvolat oznámením, zaslaným generálnímu tajemníkovi.

3. Žádná jiná výhrada k této dohodě nebo k Předpisům, které jsou k ní připojeny, se nepřipouští; každá smluvní strana má ale dle článku 1 možnost prohlásit, že nehodlá užívat některé z těchto Předpisů nebo že nehodlá užívat žádný z nich.

Článek 12

Předpisy, které jsou připojeny k této dohodě, mohou být měněny následujícím postupem:

1. Změny Předpisů přijímá správní výbor, uvedený v článku 1 odst. 2, a to postupem dle Dodatku 1. Pokud je třeba, může změna zahrnovat dosavadní požadavky jako alternativu. Smluvní strany jsou povinny stanovit, které alternativy budou užívat. Smluvní strany, které aplikují alternativu jednoho Předpisu, nejsou povinny uznávat homologace dle předchozí alternativy téhož Předpisu. Smluvní strany, které aplikují pouze nejnovější změny, nejsou povinny uznávat homologace dle předchozích změn nebo dle nezměněných Předpisů. Smluvní strany, které aplikují dřívější sérii změn nebo nezměněný Předpis, jsou povinny uznávat homologace, udělené dle pozdější série změn. Po přijetí změny Předpisu ji správní výbor zašle generálnímu tajemníkovi. Generální tajemník takovou změnu následně co nejdříve oznámí smluvním stranám, které aplikují tento Předpis.

2. Změna Předpisu se považuje za přijatou, pokud v průběhu šesti měsíců od jejího oznámení generálním tajemníkem neinformuje generálního tajemníka více než jedna třetina smluvních stran, které aplikují Předpis v době oznámení, o svém nesouhlasu se změnou. Jestliže po tomto období generální tajemník neobdržel prohlášení o nesouhlasu od více než jedné třetiny smluvních stran, které aplikují tento Předpis, prohlásí změnu co nejdříve za přijatou a za závaznou pro ty smluvní strany, které aplikují tento Předpis a které nevznesly proti změně výhrady. Pokud je Předpis změněn a nejméně jedna pětina smluvních stran, které aplikují nezměněný Předpis, následně prohlásí, že si přejí pokračovat v užívání nezměněného Předpisu, považuje se nezměněný Předpis za alternativu změněného Předpisu a bude jako taková alternativa formálně začleněna do Předpisu s účinností od data přijetí změny nebo od data jejího vstupu v platnost. V tomto případě jsou povinnosti smluvních stran, které aplikují tento Předpis, stejné, jako stanoví odstavec 1.

3. Přistoupí-li nová smluvní strana k této dohodě v období mezi tím, kdy generální tajemník oznámí návrh změny Předpisu a vstupem této změny v platnost, nevstoupí takový Předpis pro tuto smluvní stranu v platnost do doby dvou měsíců poté, kdy oficiálně přijme změnu, nebo do doby dvou měsíců po uplynutí šestiměsíční lhůty ode dne, kdy této smluvní straně generální tajemník zaslal návrh změny.

Článek 13

Text vlastní Dohody a jejích dodatků se může změnit následujícím postupem:

1. Každá smluvní strana může navrhnout jednu nebo několik změn této dohody a jejích do-

datků. Znění každého návrhu na změnu Dohody a jejích dodatků se zašle generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který jej rozešle všem smluvním stranám a uvědomí o něm ostatní státy uvedené v článku 6 odst. 1 této dohody.

2. Každý návrh změny, který bude rozeslán dle odstavce 1 tohoto článku, se považuje za přijatý, pokud žádná smluvní strana nesdělí výhrady do šesti měsíců ode dne, kdy generální tajemník rozeslal návrh změny.
3. Generální tajemník oznámí co nejdříve všem smluvním stranám, zda byla k návrhu změny sdělena výhrada. Je-li k návrhu změny sdělena výhrada, má se za to, že změna nebyla přijata a že změna nevstoupí v platnost. Nebudou-li sděleny žádné takové výhrady, vstoupí změna v platnost pro všechny smluvní strany za tři měsíce po uplynutí šestiměsíční lhůty, stanovené v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 14

Kromě sdělení na základě článků 1, 12 a 13 této dohody oznámí generální tajemník smluvním stranám:

- a) přístup dle článku 6;

- b) data, kdy tato dohoda vstoupí v platnost dle článku 7;
- c) výpovědi dle článku 8;
- d) oznámení, obdržena dle článku 9;
- e) prohlášení a oznámení, která obdržel dle článku 11 odst. 1 a 2;
- f) vstup každé změny dle článku 12 odst. 1 a 2 v platnost;
- g) vstup každé změny dle článku 13 odst. 3 v platnost.

Článek 15

1. Jestliže v době, kdy shora uvedená ustanovení vstupují v platnost, probíhá přijímání nového Předpisu postupem dle článku 1 odst. 3 a 4 nezměněné Dohody, vstoupí tento nový Předpis v platnost dle ustanovení odstavce 5 uvedeného článku.

2. Jestliže v době, kdy shora uvedená ustanovení vstupují v platnost, probíhá postup přijímání změny určitého Předpisu dle článku 12 odst. 1 nezměněné Dohody, vstoupí tato změna v platnost dle ustanovení zmíněného odstavce.

3. Se souhlasem všech smluvních stran Dohody může být kterýkoliv Předpis, přijatý dle nezměněné Dohody, považován za Předpis, přijatý za podmínek výše uvedených ustanovení.

DODATEK 1

Složení a jednací řád Správního výboru

Článek 1

Správní výbor je tvořen členy ze všech smluvních stran změněné Dohody.

Článek 2

Výkonný tajemník Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů zabezpečuje Správnímu výboru služby sekretariátu.

Článek 3

Při svém prvním zasedání v každém roce volí Výbor předsedu a místopředsedu.

Článek 4

Generální tajemník Organizace spojených národů svolá pod záštitou Evropské hospodářské komise Výbor vždy, když se požaduje vypracování nového Předpisu nebo změna určitého Předpisu.

Článek 5

O návrzích nových Předpisů se hlasuje. Každý stát, smluvní strana Dohody, má jeden hlas. Pro přijetí

rozhodnutí je potřebný počet hlasů nejméně jedné poloviny smluvních stran. Při stanovování potřebného počtu hlasů hlasují regionální organizace hospodářské integrace, které jsou smluvními stranami Dohody, počtem hlasů svých členských států. Představitel regionální organizace hospodářské integrace může vyjádřit hlasy svrchovaných států, které organizaci vytvářejí. Návrhy nových Předpisů se přijímají dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících.

Článek 6

O návrzích změn Předpisů se hlasuje. Každý stát, který je smluvní stranou Dohody a aplikuje takový Předpis, má jeden hlas. Pro přijetí rozhodnutí jsou potřebné hlasy nejméně jedné poloviny smluvních stran, aplikujících takový Předpis. Regionální organizace hospodářské integrace, které jsou smluvními stranami Dohody, hlasují při stanovování počtu odevzdávaných hlasů počtem hlasů svých členských států. Představitel regionální organizace hospodářské integrace může vyjádřit hlasy svrchovaných států, které aplikují takový Předpis a které organizaci vytvářejí. Změny Předpisů se přijímají dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících.

DODATEK 2**Shodnost výroby****1. ÚVODNÍ HODNOCENÍ**

- 1.1. Dříve než udělí homologaci, je homologující orgán smluvní strany povinen ověřit, zda existují vyhovující opatření a postupy k zajištění účinného řízení, aby vyráběná vozidla, zařízení nebo části byly shodné s homologovaným typem.
- 1.2. Orgán, který uděluje typové homologace, musí ověřit, že byly splněny požadavky dle odstavce 1.1.; tyto požadavky si ale také může jménem a na žádost orgánu, který uděluje homologaci, ověřit homologující orgán jiné smluvní strany. V takovém případě tento druhý homologující orgán vydá prohlášení o vyhovění s uvedením oblastí a výrobních zařízení, které shledal jako odpovídající z hlediska výrobků, které mají být typově homologovány.
- 1.3. Homologující orgán je rovněž povinen akceptovat výrobcovu registraci dle harmonizované normy ISO 9002 (jejíž rozsah platnosti se vztahuje na výrobky, které mají být homologovány) nebo dle jiné odpovídající akreditační normy jako splnění požadavků odstavce 1.1. Výrobce je povinen o registraci poskytnout podrobnosti a zavázat se, že bude homologující orgán informovat o jakýchkoli změnách platnosti registrace nebo jejího rozsahu.
- 1.4. Po obdržení žádosti od orgánu jiné smluvní strany zašle mu homologující orgán ihned prohlášení o vyhovění, o kterém je zmínka v poslední větě odstavce 1.2., nebo mu oznámí, že nemůže takové prohlášení vystavit.

2. SHODNOST VÝROBY

- 2.1. Každé vozidlo, zařízení nebo část, homologované dle Předpisu, který je přílohou této dohody, musí být vyrobeno tak, aby odpovídalo homologovanému typu tím, že splňuje požadavky tohoto dodatku a uvažovaného Předpisu.
- 2.2. Homologující orgán smluvní strany, který uděluje typovou homologaci dle určitého Předpisu, který je přílohou této dohody, je povinen ověřit, zda existují odpovídající opatření, a ke každé homologaci je povinen s výrobcem odsouhlasit dokladované kontrolní plány zkoušek nebo souvisejících kontrol, které jsou nezbytné k ověření trvající shodnosti s homologovaným typem ve stanovených lhůtách a které musejí případně zahrnovat zkoušky, stanovené v uvažovaném Předpisu.
- 2.3. Držitel homologace je povinen zvláště:
 - 2.3.1. zajistit existenci postupů účinného řízení shodností výrobků (vozidel, zařízení nebo částí) s typovou homologací;

- 2.3.2. mít přístup ke kontrolnímu vybavení, nezbytnému pro ověřování shodnosti každého homologovaného typu;
- 2.3.3. zajistit, aby se zaznamenávaly údaje výsledků zkoušek a aby po dobu stanovenou v dohodě s homologujícím orgánem byly dostupné příložené doklady. Tato doba nesmí překročit 10 let;
- 2.3.4. analyzovat výsledky každého druhu zkoušky tak, aby se ověřila a zajistila stabilita vlastností výrobku v přípustných tolerancích průmyslové výroby;
- 2.3.5. zajistit, aby se pro každý typ výrobku prováděly nejméně zkoušky předepsané v tomto dodatku a zkoušky stanovené v příslušných Předpisech;
- 2.3.6. zajistit, aby po jakémkoliv odběru vzorků nebo zkušebních dílů, který vykazuje při uvažovaném druhu zkoušky neshodnost, následoval nový odběr a zkoušky. Musejí se učinit veškerá nezbytná opatření k obnovení shodnosti příslušné výroby.
- 2.4. Orgán, který udělil typovou homologaci, může kdykoliv ověřit metody řízení shodnosti, využívané v každé výrobní jednotce. Obvyklá četnost takových ověřování musí být ve shodě s (případnými) opatřeními, přijatými dle odstavce 1.2. nebo 1.3. tohoto dodatku a musí být taková, aby zajistila, že příslušné kontroly probíhají v periodě, odpovídající stavu důvěry ze strany homologujícího orgánu.
 - 2.4.1. Při každé inspekci musejí být přítomnému inspektorovi zpřístupněny zkušební a výrobní záznamy.
 - 2.4.2. Tam, kde tomu odpovídá podstata zkoušky, může inspektor nahodile odebírat vzorky pro zkoušení v laboratoři výrobce (nebo v Technické organizaci, pokud to stanovuje Předpis, který je přílohou této dohody). Minimální počet vzorků má být stanoven dle výsledků vlastních kontrol výrobce.
 - 2.4.3. Pokud se jeví úroveň kontrol neuspokojivá nebo pokud se jeví potřebným ověřit platnost zkoušek dle ustanovení odstavce 2.4.2., je inspektor povinen odebrat vzorky, které se zašlou Technické organizaci, která zajišťuje zkoušky typové homologace.
 - 2.4.4. Homologující orgán může provádět jakékoliv ověření nebo zkoušku, předepsanou tímto dodatkem nebo v příslušném Předpisu, který je přílohou této dohody.
 - 2.4.5. V případech, kdy jsou během některé z těchto inspekci zjištěny neuspokojivé výsledky, je homologující orgán povinen zajistit, aby se co nejrychleji učinila veškerá nezbytná opatření k obnovení shodnosti výroby.

43

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 2. prosince 1994 byla podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Finskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Tato smlouva na základě svého článku 27 odst. 2 vstoupila v platnost dnem 12. prosince 1995. Podle odstavce 3 téhož článku se přestane uplatňovat Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, podepsaná v Helsinkách 31. ledna 1975, vyhlášená pod č. 134/1976 Sb., pokud jde o daně, na které se vztahuje tato smlouva v souladu s ustanovením odstavce 2. Ukončení platnosti Smlouvy z roku 1975 nastane poslední den, kdy tato smlouva bude v účinnosti v souladu s předchozími ustanoveními tohoto odstavce.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi

Českou republikou a Finskou republikou

o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu

Vláda České republiky a vláda Finské republiky,
přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího
zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní
z příjmu,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají
bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních stá-
tech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu
ukládáné jménem každého ze smluvních států nebo
jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať
je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu se považují všechny daně
vybírané z celkového příjmu nebo z části příjmu
včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemo-
vitého majetku a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje,
jsou:

a) ve Finsku:

(i) státní daně z příjmů (valtion tuloverot; de sta-
tliga inkomstskatterna);

(ii) daň z příjmů korporací (yhteisöjen tulovero;
inkomst skatten för samfund);

(iii) komunální daň (kunnallisvero; kommunal-
skatten);

(iv) církevní daň (kirkollisvero; kyrkoskatten);

(v) srážková daň u zdroje z úroků (korkotulon
lähdevero; källskatten pa ränteinkomst); a

(vi) srážková daň u zdroje z příjmů nereziden-
tů (rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;
källskatten för begränsat skattskyldig);

(dále nazývané „finská daň“);

b) v České republice:

(i) daň z příjmů fyzických osob;

(ii) daň z příjmů právnických osob;

(dále nazývané „česká daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně
stejného nebo podobného druhu, které budou uklá-
dány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo sou-
časných daní. Příslušné úřady smluvních států si
vzájemně sdělí podstatné změny, které budou prove-
deny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevy-
žaduje odlišný výklad:

a) výraz „Finsko“ označuje Finskou republiku, a je-li
použit v zeměpisném významu, označuje území,
na kterém platí daňové zákony Finské republiky;

- b) výraz „Česká republika“ označuje území, na kterém platí daňové zákony České republiky;
- c) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- d) výraz „společnost“ označuje právnickou osobu nebo nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- e) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- f) výraz „státní příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu,
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- g) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí nebo letadlem, která je provozována podnikem jednoho smluvního státu, vyjma případů, kdy loď nebo letadlo je provozováno jen mezi místy v druhém smluvním státě;
- h) výraz „příslušný úřad“ označuje:
 - (i) ve Finsku ministerstvo financí, jeho zmocněného zástupce nebo orgán, který je určen ministerstvem financí jako příslušný úřad;
 - (ii) v České republice ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jež mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení, místa založení (registrace) nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Smluvní stát sám, jeho nižší správní útvar a místní úřad a statutární orgán jsou považovány za rezidenta tohoto státu. Tento výraz nezahrnuje osobu, která je podrobena zdanění v tomto smluvním státě pouze z důvodů příjmu ze zdrojů v tomto státě.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem

v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);

- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, upraví příslušné úřady smluvních států otázku vzájemnou dohodou a stanoví způsob aplikace Smlouvy pro takovou osobu.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu; a
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště nebo stavbu, montáž nebo instalační projekt nebo dozor nad nimi, avšak pouze trvá-li tato stavba, projekt nebo dozor déle než 12 měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských a manažerských služeb, podnikem prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků zaměstnaných podnikem pro tyto účely, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu více než 12 měsíců v jakémkoliv osmnáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku předpokládá se, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásoby zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;

- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pro podnik pouze za účelem jiných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e), pokud celková činnost trvalého zařízení, která je výsledkem tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která ji dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by nezakládaly existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neúčinní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. a) Výraz „nemovitý majetek“ má s výhradou ustanovení písmen b) a c) takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn.
- b) Výraz „nemovitý majetek“ zahrnuje v každém případě budovy, příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovi-

tého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů.

- c) Lodě a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Jestliže vlastnictví akcií nebo jiných práv na společnosti opravňuje majitele takových akcií nebo práv k užívání nemovitého majetku drženého společností, mohou být příjmy z přímého užívání, pronájmu nebo jiného způsobu užívání takového práva zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je nemovitý majetek umístěn.

5. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

5. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných článcích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

1. Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

2. Jestliže jeden smluvní stát zahrne do zisků podniku tohoto státu – a následně zdaní – zisky, které podniku druhého smluvního státu byly zdaněny v tomto druhém státě, a zisky takto zahrnuté jsou prvně zmíněným státem považovány za zisky, které by byly docíleny podnikem prvně zmíněného státu, kdyby podmínky sjednané mezi oběma podniky byly takové, jaké by byly sjednány mezi nezávislými podniky, upraví druhý stát přiměřeně částku daně jím uložené z těchto zisků, pokud tento druhý stát považuje takovou úpravu za oprávněnou. Při stanovení této úpravy se vezme náležitý zřetel na jiná ustanovení této smlouvy, a bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tím účelem vzájemně poradí.

3. Smluvní stát neupraví zisky podniku za okolností uvedených v odstavci 1 po uplynutí lhůty stanovené jeho vnitrostátními právními předpisy a v žádném případě po uplynutí šesti let od konce roku, v němž dosáhl podnik tohoto státu zisků, které by byly předmětem takovéto úpravy.

4. Ustanovení odstavců 2 a 3 se neuplatní v případě podvodu, vědomého zanedbání nebo nedbalosti.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem

v jednom smluvním státě, osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne:

- a) 5 % hrubé částky dividend, jestliže příjemce je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 25 % majetku společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 % hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1, dokud má fyzická osoba, která je rezidentem Finska, nárok na zápočet daně z dividend vyplácených společností, která je rezidentem Finska, podléhají dividendy vyplácené rezidentu České republiky společností, která je rezidentem Finska, zdanění pouze v České republice, pokud příjemce je skutečným vlastníkem dividend.

3. Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace odstavců 1 a 2. Ustanovení tohoto odstavce se nedotýká zdanění zisků společnosti, které slouží k výplatě dividend.

4. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 částka dividend vyplácená společností, která je rezidentem České republiky, Finskému fondu pro průmyslovou spolupráci Ltd. (Finnfund), z které bude splatná česká daň, bude stanovena odečtením částky rovnající se částce dividend, které jsou znovu investovány v České republice během kalendářního roku, v němž jsou tyto dividendy vypláceny, z hrubé částky dividend.

5. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z práv na společnosti, které jsou podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem, postaveny na roveň příjmů z akcií.

6. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

7. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy

jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě, které pobírá rezident druhého smluvního státu, podléhají zdanění pouze v tomto druhém státě, jestliže rezident je skutečným vlastníkem úroků.

2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících nebo nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně premii a odměn spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Penále za pozdní platbu se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

4. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Pokud však osoba platící úroky, ať je rezidentem smluvního státu nebo nikoliv, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, v jejíž souvislosti došlo k zadlužení, z něhož jsou placeny úroky, a tyto úroky jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, pak za zdroj takových úroků bude považován stát, v němž je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

5. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě, vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak takové licenční poplatky, s výjimkou případů plateb uvedených v písmenu a) odstavce 3, mohou být také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne:

- 1 % hrubé částky licenčních poplatků v případech plateb uvedených v písmenu b) odstavce 3;
- 5 % hrubé částky licenčních poplatků v případech plateb uvedených v písmenu c) odstavce 3;
- 10 % hrubé částky licenčních poplatků v případech plateb uvedených v písmenech d) a e) odstavce 3.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada:

- a) za užití nebo za právo na užití autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání;
- b) za finanční pronájem zařízení;
- c) za operativní pronájem zařízení nebo za užití nebo za právo na užití počítačových programů;
- d) za užití nebo za právo na užití patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu;
- e) za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vázou k této stále provozovně nebo stále základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátec licenčních poplatků, ať je, nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit li-

cenční poplatky, které jdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v odstavci 2 článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky, plynoucí rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení akcií nebo jiných práv na společnosti, jejíž jmění sestává z převážné části z nemovitého majetku umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

4. Zisky plynoucí podniku jednoho smluvního státu ze zcizení lodí nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen v tomto státě.

5. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v předchozích odstavcích tohoto článku, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobného charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, vyjma následujících případů, kdy mohou být příjmy zdaněny také v druhém smluvním státě:

- a) jestliže má pravidelně k dispozici stálou základnu ve druhém smluvním státě pro účely provozování svých činností; v takovém případě jen taková část příjmů, kterou lze přičíst této stále základně, může být zdaněna v tomto druhém státě; nebo
- b) jestliže jeho pobyt ve druhém státě trvá po jedno nebo více období přesahující v úhrnu 183 dnů v jakémkoli dvanáctiměsíčním období; v takovém případě jen taková část příjmů, které plynou z jeho činností vykonávaných v tomto druhém státě, může být zdaněna v tomto druhém státě.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dnů v jakémkoli dvanáctiměsíčním období, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- c) odměny nejdu k tíži stále provozovně nebo stále základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozovaného v mezinárodní dopravě rezidentem jednoho smluvního státu zdaněny v tomto státě.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné odměny, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí na příjem plynoucí z činností vykonávaných v jednom smluvním státě umělcem nebo sportovcem, jestliže jeho návštěva v tomto státě je zcela nebo z podstatné části hrazena z veřejných fondů druhého smluvního státu nebo jeho nižšího správního útvaru nebo místního úřadu nebo statutárního orgánu tohoto státu. V takovém případě bude příjem zdaněn v souladu s ustanoveními článku 7, článku 14 nebo článku 15 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 18

Penze a renty

1. Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu jednoho smluvního státu podléhají s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 19 zdanění pouze v tomto státě.

2. Penze a ostatní požitky, ať opakující se nebo jednorázové, vyplácené podle zákonů o sociálním zabezpečení jednoho smluvního státu nebo na základě veřejného systému organizovaného jedním smluvním státem pro účely sociálního zabezpečení, nebo jakákoliv renta mající zdroj v tomto státě, mohou být bez ohledu na ustanovení odstavce 1 a s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 19 zdaněny v tomto státě.

3. Výraz „renta“ použitý v tomto článku označuje stanovenou částku placenou opakovaně ve stanovených lhůtách po dobu života nebo po určené nebo určité časové období na základě závazku poskytovat tyto platy za průměrnou a plnou protihodnotu v penězích nebo penězi ocenitelnou (jinak než formou poskytovaných služeb).

Článek 19

Veřejné funkce

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem, místním úřadem nebo statutárním orgánem tohoto státu fyzické osobě za služby

prokazované tomuto státu, správnímu útvaru, úřadu nebo orgánu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze ve smluvním státě, v němž je fyzická osoba rezidentem, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba:

- (i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo
- (ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen z důvodu poskytování těchto služeb.

2. a) Penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát nebo nižší správní útvar, místní úřad nebo statutární orgán tohoto státu, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru, úřadu nebo orgánu podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem, místním úřadem nebo statutárním orgánem tohoto státu.

Článek 20

Studenti

1. Platy, které student nebo učeň, nebo obchodník, technický, zemědělský nebo lesnický stážista, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platy jsou mu vypláceny ze zdrojů mimo tento stát.

2. Student na univerzitě nebo jiném ústavu vysokého školství v jednom smluvním státě nebo učeň nebo obchodník, technický, zemědělský nebo lesnický stážista, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje ve druhém smluvním státě po nepřetržité období nepřesahující 183 dnů, nebude zdaněn v tomto druhém státě z odměn za služby poskytované v tomto státě za předpokladu, že tyto služby jsou vykonávány v souvislosti s jeho studiem nebo výcvikem a tato odměna tvoří výdělek nutný pro jeho nezbytnou výživu.

Článek 21

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby, která je rezidentem v jednom

smluvním státě, ať mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předcházejících člancích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v odstavci 2 článku 6, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny tam umístěné nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 22

Vyloučení dvojího zdanění

1. Ve Finsku bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

- a) Jestliže rezident Finska pobírá příjem, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn v České republice, povolí Finsko s výhradou ustanovení písmene b) snížit částku daně z takového příjmu takové osoby o částku rovnající se dani zaplacené v České republice. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část daně z příjmu vypočtené před jejím snížením, kterou lze přičíst příjmům, jež mohou být zdaněny v České republice.
- b) Dividendy vyplácené společnostmi, která je rezidentem v České republice, společnostmi, která je rezidentem ve Finsku a ovládá přímo nejméně 10 % podílů s hlasovacím právem na společnosti vyplácející dividendy, budou osvobozeny od finské daně.
- c) Fyzická osoba, která je rezidentem v České republice a je rovněž považována podle finských daňových zákonů týkajících se finských daní vyjmenovaných v článku 2 za rezidenta ve Finsku, může být zdaněna bez ohledu na jiná ustanovení této smlouvy ve Finsku. Avšak Finsko povolí snížit finskou daň o českou daň zaplacenou z příjmu v souladu s ustanoveními písmene a). Ustanovení tohoto písmene se použije pouze pro státní příslušníky Finska.
- d) Jestliže příjem plynoucí rezidentu Finska je v souladu s jakýmkoliv ustanovením této smlouvy osvobozen od daně ve Finsku, Finsko přesto může při výpočtu daně z ostatních příjmů takové osoby vzít v úvahu osvobozený příjem.

2. V České republice bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se

takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků této smlouvy rovněž zdaněny ve Finsku, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené ve Finsku. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny ve Finsku.

Článek 23

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnostem s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení odstavce 1 článku 9, odstavce 5 článku 11 nebo odstavce 6 článku 12, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnostem s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně jakéhokoli druhu a pojmenování.

Článek 24

Řešení případu dohodou

1. Jestliže se rezident jednoho smluvního státu

domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u něj ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže případ spadá pod odstavec 1 článku 23, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jež není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. V případě, že se smluvní státy dohodnou, budou daně uloženy a refundace nebo zápočet daně povolen smluvním státem v souladu s touto dohodou. Dosažená dohoda bude provedena bez ohledu na lhůty podle vnitrostátních zákonů smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž konzultovat za účelem zamezení dvojího zdanění v případech neupravených ve smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 25

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace relevantní pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních zákonů tohoto státu a budou sděleny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou uplatnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) vykonat správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, hospodářské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 26

Členové diplomatických misí a konzulárních úřadů

Nic v této smlouvě se nedotkne daňových výsad členů diplomatických misí nebo konzulárních úřadů podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 27

Vstup v platnost

1. Vlády smluvních států si navzájem oznámí, že byly splněny ústavní požadavky pro vstup této smlouvy v platnost.

2. Tato smlouva vstoupí v platnost 15 dnů po datu pozdějšího oznámení ve smyslu odstavce 1 a její ustanovení se budou uplatňovat v obou smluvních státech:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu, na daně ukládané za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

3. Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, podepsaná v Helsinkách 31. ledna 1975 (dále „Smlouva z roku 1975“), se přestane uplatňovat, pokud jde o daně, na které se vztahuje tato smlouva v souladu s ustanoveními odstavce 2. Ukončení platnosti Smlouvy z roku 1975 nastane posledního dne, kdy tato smlouva bude v účinnosti v souladu s předchozími ustanoveními tohoto odstavce.

Článek 28

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvu vypovědět písemně diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem

každého kalendářního roku začínajícího po uplynutí pěti let od data vstupu v platnost této smlouvy. V takovém případě se Smlouva přestane uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu, na daně uklá-

dané za každý daňový rok počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Praze dne 2. prosince 1994 v anglickém jazyce.

Za vládu České republiky:
Jan Klak v. r.

Za vládu Finské republiky:
Esko Rajakoski v. r.

44

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 14. srpna 1995 bylo v Bukurešti podepsáno Rozhodnutí č. 2 Společného výboru Dohody o volném obchodu mezi Českou republikou a Rumunskem týkající se změn ustanovení Protokolu 1 Dohody o volném obchodu.¹⁾

Rozhodnutí č. 2 na základě svého odstavce C vstoupilo v platnost dnem 29. prosince 1995.

Český překlad Rozhodnutí se vyhláší současně.

ROZHODNUTÍ

č. 2/14. 08. 1995

Společného výboru Dohody o volném obchodu mezi Českou republikou a Rumunskem týkající se změn ustanovení Protokolu 1 Dohody o volném obchodu

Majíc na zřeteli Společné prohlášení delegací vlád České republiky a Rumunska, vedených předsedy vlád obou zemí, dne 24. října 1994 v Praze,

v souladu s ustanovením článku 37 Dohody o volném obchodu mezi Českou republikou a Rumunskem,

v zájmu urychlení liberalizace vzájemného obchodu průmyslovými výrobky,

berouc v úvahu výsledky jednání expertních skupin,

A. Společný výbor souhlasí se změnou Protokolu 1 Dohody o volném obchodu následovně:

Bod 1 bude znít:

„Dovozní cla uplatňovaná v České republice na

výrobky pocházející z Rumunska uvedené v příloze A tohoto protokolu budou postupně snižována v souladu s následujícím časovým rozvrhem:

- k datu vstupu této dohody v platnost
 - 1. ledna 1996
 - 1. ledna 1997
 - 1. července 1997
- na 75 % základního cla,
 - na 30 % základního cla,
 - na 25 % základního cla,
 - zbývající cla budou zrušena.“

Bod 2 bude znít:

„Dovozní cla uplatňovaná v České republice na výrobky pocházející z Rumunska uvedené v příloze B tohoto protokolu budou postupně snižována v souladu s následujícím časovým rozvrhem:

¹⁾ Dohoda o volném obchodu mezi Českou republikou a Rumunskem ze dne 24. října 1994 byla vyhlášena pod č. 126/1995 Sb.

- 1. ledna 1996 – na 80 % základního cla,
- 1. ledna 1998 – na 60 % základního cla,
- 1. ledna 2000 – na 40 % základního cla,
- 1. ledna 2001 – zbývající cla budou zrušena.“

Bod 3 bude znít:

„Dovozní cla uplatňovaná v České republice na výrobky pocházející z Rumunska uvedené v příloze C tohoto protokolu budou zrušena k 1. lednu 1997.“

Bod 5 bude znít:

„Dovozní cla uplatňovaná v Rumunsku na výrobky pocházející z České republiky uvedené v příloze D tohoto protokolu budou postupně snižována v souladu s následujícím časovým rozvrhem:

- k datu vstupu této dohody
v platnost – na 75 % základního cla,
- 1. ledna 1996 – na 30 % základního cla,
- 1. ledna 1997 – na 25 % základního cla,
- 1. července 1997 – zbývající cla budou zrušena.“

Bod 6 bude znít:

„Dovozní cla uplatňovaná v Rumunsku na výrobky pocházející z České republiky uvedené v příloze E tohoto protokolu budou postupně snižována v souladu s následujícím časovým rozvrhem:

- 1. ledna 1996 – na 80 % základního cla,
- 1. ledna 1998 – na 60 % základního cla,
- 1. ledna 2000 – na 40 % základního cla,
- 1. ledna 2001 – zbývající cla budou zrušena.“

B. Ustanovení bodů 4, 7 a 8 a příloh A, B, C, D, E a F Protokolu 1 zůstávají nezměněna.

C. Toto rozhodnutí vstoupí v platnost dnem doručení pozdější diplomatické nóty potvrzující jeho schválení vládou příslušné Strany.

Dáno v Bukurešti dne 14. srpna 1995 ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém.

Představitel České republiky:
V. Dlouhý v. r.

Představitel Rumunska:
P. Crisan v. r.

45

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. října 1995 byl v Praze podepsán Prováděcí plán kulturní a školské spolupráce mezi vládou České republiky a vládou Maďarské republiky na léta 1995 – 1997.

Protokol vstoupil v platnost dnem podpisu a platí do 31. prosince 1997.

Do textu Prováděcího plánu lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy.

46

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že po vyslovení souhlasu Parlamentem České republiky prezident republiky schválil dne 20. ledna 1995 odstoupení České republiky od:

Úmluvy o řešení občanskoprávních sporů vznikajících ze vztahů hospodářské a vědeckotechnické spolupráce v rozhodčím řízení, podepsané v Moskvě dne 26. května 1972, vyhlášené pod č. 115/1974 Sb.

Odstoupení České republiky od Úmluvy bylo oznámeno depozitáři, Ministerstvu zahraničních věcí Ruské federace, dne 25. ledna 1995 a vstoupilo v platnost na základě článku X Úmluvy dnem 26. ledna 1996.

47

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 14. prosince 1995 byla v Brně podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o dalším postupu při vyrovnání salda clearingových účtů a vyrovnání zůstatku pohledávek a závazků subjektů obou republik po ukončení platnosti Platební smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou ze dne 4. února 1993.

Dohoda na základě svého článku 6 vstoupila v platnost dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi

vládou České republiky a vládou Slovenské republiky

**o dalším postupu při vyrovnání salda clearingových účtů a vyrovnání zůstatku pohledávek
a závazků subjektů obou republik po ukončení platnosti Platební smlouvy
mezi Českou republikou a Slovenskou republikou ze dne 4. února 1993**

V návaznosti na ukončení platnosti Platební smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou ze dne 4. února 1993 (dále jen „Platební smlouva“) se ohledně vypořádání salda clearingových účtů a vypořádání pohledávek a závazků subjektů obou republik z období před 8. únorem 1993 a po 8. únoru 1993 a neuhrazených do 30. září 1995 vláda České republiky a vláda Slovenské republiky (dále jen „smluvní strany“) dohodly takto:

Článek 1

1. Po ukončení platnosti Platební smlouvy k 30. září 1995 vykazalo saldo clearingových účtů vedených Českou národní bankou a Národní bankou Slovenska 154,5 mil. zúčtovacích ECU (přičemž 1 zúčtovací ECU = 1 ECU) ve prospěch Slovenské republiky. Mezní úvěr ve výši 130 mil. ECU (článek 6 Platební smlouvy) byl českou stranou překročen o 24,5 mil. ECU. Překročení mezního úvěru včetně úroků podle Platební smlouvy vypořádala Česká národní banka na pokyn Ministerstva financí České republiky dne 2. října 1995 a zaplatila slovenské straně 19,6 mil. USD a 17,5 mil. DEM.

2. Dlužnické saldo clearingových účtů, vedených národními bankami obou republik, tvořené hodnotou mezního úvěru ve výši 130 mil. ECU a hodnotou úroku ve výši 5 % p. a. (à 365 dnů) z této jistiny (článek 6 Platební smlouvy), počítaných od 1. října 1995, bude českou stranou vypořádáno následujícím způsobem:

a) 3/4 salda clearingových účtů, odpovídající hodnotě 97,5 mil. ECU, a celkovou hodnotu úroků (5 % p. a.) z čerpání mezního úvěru (130 mil. ECU)

uhradí česká strana slovenské straně ve volně směnitelných měnách do 15 dnů ode dne podpisu této dohody, a to formou převodu této částky Českou národní bankou v Praze na účet Národní banky Slovenska v Bratislavě.

V případě nedodržení tohoto termínu, po jeho uplynutí, se 3/4 salda clearingových účtů, odpovídající hodnotě 97,5 mil. ECU, a hodnota dosud napočítaných úroků ve výši 5 % p. a. z hodnoty mezního úvěru (130 mil. ECU) úročí sazbou 10 % p. a.

b) 1/4 salda clearingových účtů, odpovídající hodnotě 32,5 mil. ECU, vč. úroku ve výši 5 % p. a., počítaného ode dne vydání příkazu k otevření tohoto účtu Ministerstvem financí České republiky Československé obchodní bance, a. s., Praha do dne jeho reálného zřízení, převede česká strana v korunách českých do 15 dnů ode dne podpisu této dohody na majetkový účet otevřený v Československé obchodní bance, a. s., Praha ve prospěch slovenské strany, znějící na jméno Národní banky Slovenska. Prostředky na tomto účtu budou určeny k úhradě vzájemně dohodnutého zboží českého původu dodávaného slovenské straně (odstavec 3). Tento účet bude veden ve smyslu běžných komerčních podmínek Československé obchodní banky, a. s., Praha a bude úročen podle vzájemné dohody Československé obchodní banky, a. s., Praha a Národní banky Slovenska, Bratislava individuální úrokovou sazbou stanovenou nad rámec standardního sazebníku Československé obchodní banky, a. s., Praha.

Ekvivalent v Kč tvořící zůstatek na tomto účtu a nepřesahující protihodnotu 1,625 mil. ECU (po-

dle kursu Kč k ECU ke dni převodu hodnoty 1/4 salda clearingových účtů na tento majetkový účet) bude slovenské straně, na základě příkazu Národní banky Slovenska, uhrazen v peněžní formě.

Dodávky a odběr zboží podle Indikativní zbožové listiny (odstavec 3) budou vypořádány do 31. prosince 1996, pokud se smluvní strany nedohodnou jinak.

3. Indikativní zbožová listina obsahující odsouhlasené položky zboží, kterými bude uhrazen závazek české strany podle odstavce 2 písm. b) tohoto článku, je nedílnou součástí této dohody. Tato zbožová listina může být změněna nebo doplněna jen na základě písemné dohody ministerstev financí obou smluvních stran.

4. Smluvní strany učiní potřebné kroky k tomu, aby hospodářské subjekty obou smluvních stran uzavřely jednotlivé smlouvy na zajištění dodávek a odběrů zboží podle odstavce 2 písm. b) a odstavce 3 tohoto článku do 31. prosince 1995.

5. Prováděním bankovních operací spojených s vedením majetkového účtu a bankovních operací zajišťujících platby za dodávané zboží podle odstavce 2 písm. b) a odstavce 3 tohoto článku se tímto pověřují Československá obchodní banka, a. s., Praha a Národní banka Slovenska, Bratislava.

6. Ministerstvo financí České republiky a Československá obchodní banka, a. s., Praha a Ministerstvo financí Slovenské republiky a Národní banka Slovenska uzavřou dohody o zajišťování bankovních operací ve smyslu článku 1 odst. 5, které budou obsahovat povinnost bank měsíčně informovat příslušná ministerstva financí o realizaci plateb spojených s dodaným, resp. odebraným zbožím, případně o dalších relevantních skutečnostech a povinnost konzultovat s ministerstvy financí jakékoli zjištěné odchylky od Indikativní zbožové listiny.

Článek 2

1. Smluvní strany se dohodly, že v návaznosti na

Za vládu České republiky:

Ing. Ivan **Kočárník** CSc. v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

Platební smlouvu zabezpečí shodnou úpravu postupu účtování pohledávek a závazků vzniklých před 8. únorem 1993 a neuhrazených do 30. září 1995 mezi českými a slovenskými právníky a fyzickými osobami – podnikateli.

2. Pohledávky a závazky mezi českými a slovenskými právníky a fyzickými osobami – podnikateli vzniklé po 8. únoru 1993 a vedené v jejich účetnictví v národních měnách a v zúčtovacích ECU, které nebyly uhrazeny do 30. září 1995, budou vypořádány v dohodnuté volně směnitelné měně (vč. Kč a Sk) v poměru 1 zúčtovací ECU = 1 ECU.

Článek 3

Ministerstvo financí České republiky a Ministerstvo financí Slovenské republiky, do jejichž kompetence náleží provádění této dohody, zabezpečí účinný dohled nad jejím plněním a ve vzájemné součinnosti budou řešit případné spory vyplývající z jejího provádění.

Článek 4

Platnost této dohody skončí dnem vypořádání pohledávek a závazků podle článku 2, pokud se smluvní strany nedohodnou jinak.

Článek 5

Tato dohoda může být změněna nebo doplněna pouze na základě písemné dohody obou smluvních stran.

Článek 6

Tato dohoda nabyde platnosti dnem jejího podpisu.

Dáno v Brně dne 14. prosince 1995 ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém a slovenském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu Slovenské republiky:

Ing. Sergej **Kozlík** v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

INDIKATIVNÍ ZBOŽOVÁ LISTINA

P. č.	Resort	Druh
1	Města Bratislava, Prešov, Košice, Žilina	Autobusy Karosa C 734, Vysoké Mýto
2	Ministerstvo hospodářství SR	Zařízení pro jadernou energetiku ŠKODA, Plzeň

48

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 11. února 1994 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Českou republikou a Republikou Tádžikistán o podpoře a vzájemné ochraně investic.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Dohoda na základě svého článku 12 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 6. prosince 1995.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do ruského znění Dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

DOHODA

mezi

Českou republikou a Republikou Tádžikistán
o podpoře a vzájemné ochraně investic

Česká republika a Republika Tádžikistán (dále jen „Smluvní strany“),

vedeny přáním zvýšit efektivnost hospodářské spolupráce na zásadách vzájemné výhodnosti pro oba státy,

hodlající vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jednoho státu na území druhého státu,

vědomy si, že podpora a vzájemná ochrana investic v souladu s touto dohodou podněcuje podnikatelskou iniciativu v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investice“ označuje všechny druhy majetkových hodnot investovaných v souladu s hospodářskými aktivitami investorem jedné Smluvní strany na území druhé Smluvní strany v souladu s jejím právním řádem a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- movitý a nemovitý majetek, jakož i všechna věcná práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
- akcie, obligace, vklady společností nebo jakékoli jiné formy účasti na majetku právnických osob;
- peněžní pohledávky nebo nároky na jakoukoli činnost mající hospodářskou hodnotu související s investicí;
- práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autor-

ských práv, práva z obchodních značek, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů, know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojených s investicí;

- práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, licence nebo povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů.

Jakákoliv změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich postavení.

2. Pojem „investor“ znamená jakoukoli právnickou nebo fyzickou osobu, která investuje na území druhé Smluvní strany.

- Pojem „fyzická osoba“ znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze Smluvních stran v souladu s jejím právním řádem.
- Pojem „právnická osoba“ znamená s ohledem na obě Smluvní strany jakoukoli obchodní společnost, družstvo, sdružení, společnost nebo jinou organizaci zřízenou v souladu s právními předpisy každé Smluvní strany nezávisle na formě vlastnictví, zaregistrovanou a mající sídlo na území jedné ze Smluvních stran.

3. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména zisky, úroky, přírůstky kapitálu, podíly, dividendy, licenční nebo jiné poplatky.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

- Každá Smluvní strana bude podporovat a vy-

tvářet příznivé podmínky pro investory z druhé Smluvní strany, aby investovali na jejím území.

2. Investice investorů jedné Smluvní strany budou mít zajištěno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé Smluvní strany.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá Smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé Smluvní strany zacházení, které je rovnoprávné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké poskytuje investicím nebo výnosům svých vlastních investorů nebo investicím nebo výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá Smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé Smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo dispozici s jejich investicí, zacházení, které je rovnoprávné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu Smluvní stranu poskytnout investorům druhé Smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna Smluvní strana poskytovat podle:

- a) celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobné mezinárodní dohody vedoucí k takovým uniím nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem Smluvní strana je nebo může být; nebo
- b) mezinárodní dohody nebo úmluvy týkající se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Náhrada za škodu

1. Jestliže investice jedné Smluvní strany utrpí škody následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé Smluvní strany, poskytne jim tato Smluvní strana zacházení, pokud jde o restituci, náhradu škody, vyrovnání nebo jiné vypořádání, ne méně příznivé, než jaké poskytne tato Smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavce 1 tohoto článku, investorům jedné Smluvní strany, kteří při událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škody na území druhé Smluvní strany spočívající v:

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé Smluvní strany,
- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo

úředními orgány druhé Smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

bude poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení převedeny ve volně směnitelné měně.

Článek 5

Vyvlastnění (znárodnění)

1. Investice investorů jedné nebo druhé Smluvní strany nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění (dále jen „znárodnění“) na území druhé Smluvní strany s výjimkou případu, kdy takováto opatření jsou přijímána ve veřejném zájmu. Znárodnění bude provedeno podle zákona, na nediskriminačním základě a bude doprovázeno opatřeními k zaplacení rychlé, přiměřené a účinné náhrady. Náhrada bude odpovídat skutečné hodnotě znárodněné investice bezprostředně před znárodněním nebo než se zamýšlené znárodnění stalo veřejně známým. Náhrada se bude vyplácet bez zbytečného odkladu ve volně směnitelné měně, bude volně převoditelná a bude obsahovat úroky od data znárodnění.

2. Dotčený investor má právo požádat o neodkladné přezkoumání svého případu a o ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem Smluvní strany v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje i na případy, kdy Smluvní strana znárodní aktiva právnické osoby, která byla zaregistrována nebo zřízena v souladu s platným právním řádem v jakékoli části jejího vlastního území, má trvalé sídlo v jedné ze Smluvních stran a v níž investoři vlastní svoje podíly.

Článek 6

Převody plateb

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi nebo výnosy. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně bez omezení a zbytečných prodlení. Takové převody zahrnují zejména, nikoli však výlučně:

- a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
- b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;
- c) částky na splacení půjček;
- d) licenční nebo jiné poplatky;
- e) výnosy z prodeje nebo likvidace investice;
- f) příjmy fyzických osob v souladu s právním řádem Smluvní strany, na jejímž území je investice uskutečněna.

2. Pro účely této dohody budou jako přepočítací kursy používány oficiální kursy pro běžné transakce platné k datu převodu, pokud se Smluvní strany nedohodnou jinak.

Článek 7

Postoupení práv

1. Jestliže jedna Smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svému vlastnímu investorovi z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé Smluvní strany, uzná druhá Smluvní strana:

- a) postoupení všech práv nebo nároků investora na Smluvní stranu nebo jí zmocněnou agenturu, ať k postoupení došlo podle zákona nebo na základě právního jednání v této zemi, jakož i v případě,
- b) že Smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí míru původních práv nebo nároků investora.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi Smluvní stranou a investorem druhé Smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné Smluvní strany a druhou Smluvní stranou v souvislosti s investicemi na území této druhé Smluvní strany, bude předmětem jednání mezi stranami ve sporu.

2. Jestliže spor mezi investorem jedné Smluvní strany a druhou Smluvní stranou nebude takto urovnán v době šesti měsíců, je investor oprávněn předložit spor k projednání buď:

- a) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D. C. 18. března 1965, v případě, že každá ze Smluvních stran je stranou této úmluvy; nebo
- b) rozhodci nebo mezinárodnímu rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustanovenému podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL). Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na změnách těchto pravidel. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu.

Článek 9

Řešení sporů mezi Smluvními stranami

1. Spory mezi Smluvními stranami týkající se vý-

kladu nebo provádění této dohody budou, pokud to bude možné, řešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců, bude na žádost jedné ze Smluvních stran předložen rozhodčímu soudu.

3. Rozhodčí soud bude ustanoven zvlášť pro každý jednotlivý případ. Každá Smluvní strana určí jednoho rozhodce ve lhůtě do dvou měsíců od obdržení žádosti předat spor k projednání rozhodčímu soudu. Tito dva rozhodci pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou Smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen „předseda“). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování obou rozhodců.

4. Pokud lhůty uvedené v odstavci 3 tohoto článku nebudou dodrženy, může být požádán předseda Mezinárodního soudního dvora, aby provedl nezbytné jmenování. Je-li předseda občanem některé Smluvní strany nebo jmenování nemůže být provedeno z jiné příčiny, budou strany jmenovat místopředsedu. Je-li také místopředseda občanem některé Smluvní strany nebo nemůže být jmenován, bude o provedení nezbytného jmenování požádán nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné Smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá Smluvní strana uhradí náklady spojené s činností jmenovaného rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení, náklady spojené s činností předsedy soudu a ostatní náklady budou hrazeny Smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud samostatně určuje jednací řád pro všechny ostatní otázky.

Článek 10

Použití jiných předpisů a zvláštních závazků

1. V případě, že jakákoli otázka bude řešena podle této dohody a jiné mezinárodní dohody, jejíž smluvními stranami jsou obě Smluvní strany, tato dohoda nebrání tomu, aby bylo využito předpisů, které jsou příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou Smluvní stranou investorům druhé Smluvní strany v souladu s jejím právním řádem nebo jinými zvláštními smluvními ustanoveními je příznivější, než které je poskytováno touto dohodou, bude využito toto příznivější zacházení.

Článek 11

Použitelnost této dohody

Tato dohoda se bude vztahovat na všechny investice uskutečněné investory jedné Smluvní strany na území druhé Smluvní strany po jejím vstupu v platnost, včetně těch, které byly uskutečněny dříve.

Článek 12

Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá Smluvní strana oznámí druhé Smluvní straně splnění ústavních požadavků pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem druhé notifikace.

2. Tato dohoda se uzavírá na dobu deseti let. Její platnost se bude automaticky prodlužovat, pokud jedna ze Smluvních stran písemnou formou neuvědomí druhé Smluvní stranu jeden rok před uplynutím počátečního nebo jakéhokoli následujícího období o svém úmyslu ukončit platnost Dohody.

3. Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této dohody zůstanou ustanovení této dohody účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Praze dne 11. února 1994 ve dvou původních vyhotoveních, v jazyce českém, tádžickém a ruském, přičemž všechny tři texty mají stejnou platnost. V případě rozdílného výkladu textu této dohody bude rozhodující text v ruském jazyce.

Za Českou republiku:

Vladimír **Rudlovčák** v. r.
náměstek ministra financí

Za Tádžickou republiku:

Izatullo **Chaeev** v. r.
ministr vnějších ekonomických vztahů

49**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že po vyslovení souhlasu vládou České republiky byla nótou ze dne 28. prosince 1994 oznámena vládě Maďarské republiky výpověď Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o zřízení podniku HALDEX OSTRAVA, podepsané v Budapešti dne 16. listopadu 1981 (oznámené v částce 31/1982 Sb.).

Výpověď Dohody na základě jejího článku 16 vstoupila v platnost dnem 1. ledna 1996.

Dne 21. prosince 1995 byla ve Varšavě podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Maďarské republiky o opatřeních souvisejících s ukončením platnosti „Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o zřízení podniku HALDEX OSTRAVA“.

Dohoda na základě svého článku III vstoupila v platnost dnem 21. prosince 1995.

Do textu Dohody lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu průmyslu a obchodu.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

1. v zákonu č. 117/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, doplňuje zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb., a zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb., a mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví

V čl. IV má úvodní věta správně znít: „Zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb. a zákona č. 74/1994 Sb., se doplňuje takto:“,

v čl. IV má chybějící věta za vkládaným odstavcem 2 znít: „Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.“;

2. ve vyhlášce Ministerstva financí č. 295/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva financí č. 178/1994 Sb., o oceňování staveb, pozemků a trvalých porostů

V čl. I bodu 3 má návětí správně znít: „Pro účely

ocenění zahrnuje nebytový prostor i podíl na společných částech domu,“,

v čl. I bodu 7 má poznámka č. 4b) správně znít:

„^{4b)} § 5 odst. 2 vyhlášky Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 126/1993 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon).“,

v čl. I bodu 13 má část věty v bodu 1 správně znít: „1. není-li ve výčtu konstrukcí a vybavení v příslušné tabulce přílohy č. 14 uvedena konstrukce, která se ve stavbě vyskytuje, zjistí se její objemový podíl z výše nákladů na její pořízení v době a místě ocenění,“,

v čl. I bodu 49 v odstavci 2 v první větě má místo slova „užívaných“ správně být slovo „užívaným“,

v čl. I bodu 53 mají místo slov „v položce 6 se vypouští slovo „min.“ v závorce a slova „Minimálně žláby a svody z pozinkovaného plechu“ správně být slova „v položce 6 se vypouští slovo „min.“ v závorce a slovo „Minimálně“,

v čl. I bodu 55 má tabulka č. 23 správně znít:

23. Regulační stanice plynu (označení RS)

cena Kč za 1 ks

Označení	Výkon při min. vstupním tlaku (m ³ /hod.)	Počet redukčních stupňů	Počet regulačních řad	Cena
STL - NTL				
RS 400	400	1	1	405 000
RS 1200	1200	2	1	735 000
RS 2000	2000	2	1	790 000
RS 3000	3000	2	1	1 010 000
VTL - STL (bez meziodběru)				
RS 200	200	1	1	488 000
RS 200	200	2	1	570 000
RS 500	500	1	1	510 000
RS 1200	1200	1	2	625 000
RS 1200	1200	2	1	790 000
RS 1200	1200	2	2	960 000
RS 2000	2000	2	1	933 000
RS 2000	2000	2	2	971 000
RS 3000	3000	2	1	977 000
RS 3000	3000	2	2	1 059 000

Poznámka:

- NTL – nízkotlak do 5 kPa
- STL – středotlak přes 5 kPa do 300 kPa
- VTL – vysokotlak přes 300 kPa (0,3 MPa) do 4,0 MPa
- VVTL – velmi vysoký tlak – přes 4,0 MPa, potrubí i plynovod včetně regulačních stanic
nutno ohodnotit cenami obvyklými
Výkon regulační stanice je udáván výrobcem.“.

v čl. I bodu 60 v závěru vysvětlení symbolu „C = “ k prvnímu vzorci má místo vztahu „B = C“ správně být vztah „B ≤ C“ a poslední věta bodu 5 má správně znít:

„Lze odhadnout i poměr $\frac{B}{C}$. “, “,

v čl. I bodu 67 mají tabulky č. 1 a 2 správně znít:

Lesní dřevina: SMRK

Tabulka č. 1

AVB	RVB ve věku dřeviny v letech						
	do 20	21 - 40	41 - 60	61 - 80	81 - 100	101 - 120	nad 120
14	8	8	9	9	9	9	9
16	7	7	7	8	9	9	9
18	6	6	7	7	8	9	9
20	6	6	6	6	7	8	9
22	5	5	5	5	6	7	8
24	4	4	4	5	5	6	7
26	3	3	3	4	4	5	5
28	2	2	3	3	3	4	4
30	1	1	2	2	2	3	3
32	1	1	1	1	1	2	2
34	1	1	1	1	1	1	1
36	1	1	1	1	1	1	1
38	1	1	1	1	1	1	1

Lesní dřevina: BOROVICE

Tabulka č. 2

AVB	RVB ve věku dřeviny v letech						
	do 20	21 - 40	41 - 60	61 - 80	81 - 100	101 - 120	nad 120
12	9	9	9	9	9	9	9
14	8	8	8	8	9	9	9
16	7	7	7	7	8	9	9
18	6	6	6	7	7	8	8
20	5	5	5	6	6	7	7
22	4	4	4	5	5	5	6
24	3	3	3	3	4	4	5
26	2	2	2	2	3	3	4
28	1	1	1	1	1	2	2
30	1	1	1	1	1	1	1
32	1	1	1	1	1	1	1
34	1	1	1	1	1	1	1

v čl. I bodu 70 v tabulce pro skupinu dřevin Topol s obmýtím 40 v prvním sloupci má místo „nad 40“ správně být „40 - 40“ a v tabulce pro skupinu dřevin Topol s obmýtím 50 v prvním sloupci má místo „nad 50“ správně být „50 - 50“,

v čl. I chybějící bod 75 zní:

„75. Do seznamu příloh se doplňuje: „Příloha č. 21a – Převodní tabulky bonitních stupňů lesních dřevin“;

3. ve vyhlášce Ministerstva financí č. 15/1996 Sb., kterou se stanoví podmínky pro vrácení spo-

třební daně zaplacené v cenách topných olejů lehkých

v § 3 odst. 1 mají místo slov „uvedená v § 3 odst. 1“ správně být slova „uvedená v § 2 odst. 1“,

v § 3 odst. 3 písm. c) mají místo slov „stanovené v § 3 odst. 1“ správně být slova „stanovené v § 2 odst. 1“,

v § 3 odst. 3 písm. f) mají místo slov „v odstavci 6“ správně být slova „v odstavci 5“,

v § 3 odst. 5 má vzorec správně znít:

” $\frac{\text{množství v litrech} \times 0,910}{1000}$ = množství v tunách.“.

SDĚLENÍ PRO PŘEDPLATITELE

Předplatné Sbírky zákonů České republiky pro rok 1996 vyřizuje výhradně nový distributor:

MORAVIAPRESS, a. s.

U póny 3061
690 02 Břeclav

Bankovní spojení:
Komerční banka, a. s., pobočka Břeclav
číslo účtu: 19-1910880267/0100

IČO 00 54 34 11
DIČ 298-00 54 34 11

tel. 0627/424 102, 424 153

fax 0627/424 160, 321 728.

Výše zálohy byla stanovena na 2300,- Kč.

Do objednávky uveďte: název firmy, přesnou adresu firmy, telefon, fax, IČO, DIČ, případně RČ, bankovní spojení, číslo účtu, počet objednaných exemplářů. Jako variabilní symbol uveďte Vaše IČO (RČ), konstantní symbol u hotovostní platby složenkou je 179, u bezhotovostní platby převodním příkazem je 0308. Dále prosím uveďte, pokud se liší sídlo firmy s místem doručování Sbírky zákonů, také adresu pro doručování. V případě rozesílání Sbírky zákonů na více míst přiložte k objednávce i rozdělovník.

Na uvedené adrese objednávejte i jednotlivé částky starších ročníků.

Představenstvo a. s. Moraviapress Břeclav

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počty odebíraných výtisků - MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 07/213 644, 214 177. - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč). - Vychází podle potřeby. **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek - MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160. **Drobný prodej:** Knihkupectví - **FÍŠER-KLEMENTINUM**, Karlova 1, Praha 1; **Z. Petrová**, Pasáž Sv. Jana a Za pasáží, Pardubice; **Houdková**, Divišovo nám. 12, Znojmo; **Byzantion**, Masarykovo nám. 4, Jihlava; **ČS**, Kapucínské nám. 11, Brno; **Tycho**, Ostružnická 3, Olomouc; **D-G**, Hlavní tř. 23, Šumperk; „**U Kašků**“, Karlovo nám. 46, Kolín; **Krameriovo**, Klatovy 169/I; **Prospektrum**, Na Pořící 7, Praha 1; **Profesio**, Hollarova 14, Ostrava; **Prospektrum**, Kněžská 18, České Budějovice; „**U Kadleců**“, Kamenná 20, Cheb; **Růžička**, Šeríková 932, Most; **Infoservis**, Mostní 954, Zlín; **Galerie ALFA**, spol. s r. o., Bulharská 58, Trutnov; **JASIPA**, Zenklova 60, Praha 8; **ADMINA**, Úslavská 2, Plzeň; **Podještědské knihkupectví**, Moskevská 28, Liberec; **M. K.**, areál HESPO, Malenovice; **eL VaN**, Ke stadionu 1953, Kladno; **EDICUM**, s. r. o., Vojanova 45, Plzeň; **L+N**, Kapelní 4, Teplice; **TECHNOR**, Hořícká 405, Hradec Králové; **VIKOSPOL**, Smetanova 2, Jihlava; **Knih M+M**, Lipová 806, Most; **Knihkupectví Barbara Wellemínová**, Dittrichova 13, Praha 2; **M. Ženíška**, Květinářská 1, Brno; **GARANCE-Q**, Koliště 39, Brno; **Moravský Jih**, s. r. o., J. Palacha 6, Břeclav; **PPP-Staňková Isabela**, Verdunská 1, Praha 6; **Knihárství Příbíkova**, J. Švermy 14, Kadaň; **NADATUR**, spol. s r. o., Hyberská 5, Praha 1; **Technické normy**, Lábkova pav. č. 5, Plzeň; **LIBREX**, Nádražní 14, Ostrava; **BMSS START**, s. r. o., Areál VÚ JAWA, V korytech 20, Praha 10 a v prodejnách SEVT. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaedívání předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. čísle 0627/424 160. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.